

אור דוד

בס"ד | כ"ב אב תשע"ט

פרשת שבוע	כניסת שבת			יציאת שבת		גיליון מספר	מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו
	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה		
עקב	18:39	18:56	19:49	19:50	19:52	61	20:50

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

מסופר על יהודי אחד שעלה ממרוקו לארץ ישראל ובבואו לארץ לא ידע ממה יתפרנס היות ואינו יודע קרוא וכתוב. הלך לרבי מאיר אבוחצירא זצ"ל-ה"ה הבבא מאיר", בנו של הבבא סאלי וביקש ברכה. הרב הרגיעו ואמר לו שבע"ה דווקא זה שאינו יודע עברית ייתן לו עבודה לכל החיים. שמח היהודי והלך לו. לאותו יהודי היה בן שעבד ברפאל (מקום סודי המפתח דברים לצבא). יום אחד אותו בן שומע דיון רציני במפעל. מתברר שצריך מישהו שיגרוס וישרוף מסמכים סודיים שיש במפעל ומחפשים מישהו אמין שלא ידליף מידע. פנה אותו בן בחיור למנהלים ואמר שיש לו עובד מצויין בשבילים, אבא שלו. וכך סיפר להם שאביו לא יודע עברית ואין שום חשש להדלפות. המנהלים ההמומים זימנו אותו לראיון, נתנו לו עיתונים, בדקו מפה ומשם ואכן לא יודע קרוא וכתוב, יהודי תמים ופשוט שאין מתאים יותר ממנו לעבודה וכך הוא התקבל ועבד שם שנים. כשהגיע קרוב לגיל פנסיה פיטרו אותו. היות והבבא מאיר כבר לא היה חי הלך בצער לבנו רבי דוד אבוחצירא שליט"א מנהריה וסיפר לו הכל. הרב הרגיעו ואמר לו: אם אבא שלי בירך אותך בפרנסה כל החיים תהיה בטוח שזה יתקיים. וכך לא עבר שבוע והתקשרו אליו מנהלי המפעל: תשמע, אנחנו מצטערים. באמת לא מצאנו אף אדם כמוך שיוודע לעשות את העבודה כל כך טוב וניתן לסמוך עליו וכך התקיימה ברכת הצדיק והוא המשיך לעבוד שם עד זקנה. בפרשתנו כתוב: "למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם". שנזכה לזכור תמיד שהפרנסה מהשמיים והעיקר שההשתדלות לא תהיה מוגזמת כי הריצה המטורפת אחרי הכסף היא תעתוע-ה"ה שמח בחלקו הוא העשיר". שלמה המלך אומר בקהלת פרק ה' פס' ט': "אוהב כסף לא ישבע כסף..". פשט הדברים מובן אך רש"י שם דורש זאת במשל על תורה שמי שאוהב את התורה לא ישבע ממנה לעולם. שנזכה לאהבת ה', אהבת תורה ואהבת עם ישראל וארצנו הקדושה. אוהב אתכם, שבת שלום!:-)

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

כ"ח אב: א ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שברת: ב והיה נכון לבקר ועליך בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: ג ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יבא בכל ההר גם הצאן והבקר אל יקעו אל מול ההר ההוא: ד ויפסל שני לוחות אבנים כראשונים (וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לוחות אבנים):

(סדר עולם פרק ו)

(שמות לד, א-חצי פסוק ד)

א בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים ויעלה אלי ההכה ועשית לך ארון עץ: ב ואכתב על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שברת ושמתם בארון: ג ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים כראשונים (ואעל ההרה ושני הלוחות ביד):

(כנ"ל)

(דברים י, א-חצי פסוק ג)

מאמר כונת הברכה

(א) וחי עקב תשמעון וגו': ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך וגו'. מצוה זו היא לברך את הקב"ה על כל מה שאכל ושתה ונהנה בעולם הזה, ואם אינו מברך נקרא גזול להקב"ה. שכתוב, גזול אביו ואמו, והעמידו החברים שסובב על הקב"ה. משום שהברכות שהאדם מברך את הקב"ה באים להמשיך חיים ממקור החיים, שהוא בינה, לשמו הקדוש של הקב"ה, ולהריק עליו מאותו שמן העליון, שהוא שפע החכמה, ומשם בא להמשך בכל העולם.

(ב) וכתוב ואכלת וגו': וכתוב, ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך. ובאלו הברכות מריק האדם במלים אלו, שפע מאותו מקור העליון, שהוא בינה, ומתברכים כל המדרגות והמקורות של ז"א ומלכות, ומתמלאים בשפע, להריק לכל העולמות ומתברכים כולם יחד.

(ג) וע"ד אצטריך ב"נ וכו': וע"כ צריך האדם לשום רצונו בסוד הברכות, בשביל שיתברכו האבות, שהם חג"ת דז"א, והבנים, שהם נה"י דז"א, כולם ביחד. ומי שמברך להקב"ה, מתברך, ולוקח חלקו מאלו הברכות, בתחילה לכל העולם למטה. כיון ששמו של הקב"ה נתברך משם, חלק הראשון מאלו הברכות, יורד ושורה על ראשו של המברך. וכבר העמדנו, שכתוב, בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתך. ואחר שאותה הברכה באה ושורה על ראשו של המברך, מתפשט משם לכל העולם.

(ד) בשעתא דאינון ברכאן וכו': בשעה שאלו הברכות יורדות, הן מתעטרות בתוך שדה תפוחים הקדושים, שהוא המלכות. ופוגשים בהן כמה מדרגות של ממוני העולם, יורדים עמהם, ואומרים ומכריזים, זו היא המתנה שפלוגי שלח להקב"ה. שואל, מאיזה מקום הברכות יורדות. ומשיב, אח"כ שהברכות יורדות, הוא ממקום ראש אחד של צדיק, שהוא יסוד דז"א, שם עולות הברכות תחילה ומעוררות שתרדנה ברכות אחרות מלמעלה, והוא מתמלא מהיורדות מלמעלה ומהעולות מלמטה. ז"ש ברכות לראש צדיק. כיון שהמדרגה ההיא מתמלאה היא מריקה לכלה ההיא, שהיא המלכות. ומשם נזלות ונמשכות למטה.

(ה) כד פלקין אינון וכו': כשעולות אלו הברכות מלמטה, אין פתח ופתח מלמעלה, ואין ממונה מלמעלה, שאינו פותח כל אלו הפתחים. ומכריזים ואומרים בכל אלו הרקיעים זו היא מתנה למלך שפלוגי שלח. זו היא מתנה במילואה כראוי. ומי היא ברכה במילואה. היא ברכה שענו עליה אמן. כי כל ברכה שענו עליה אמן, זו היא ברכה במילואה כראוי. (ועי' במראות הסולם אות י"ב)

(ו) וכיון דהאי ברכתא וכו': וכיון שברכה הזו עולה כל המדרגות שלמעלה כולם מזומנים לאותו האור שאינו מאיר, דהיינו למלכות, כדי להאיר בה. ומכל שכן, אם היא ברכה שרבים ברכו אותה, ומעטרים אותה בעטרות קדושות בסוד עניית אמן. אמן הוא סוד הקשרים שבכל יחוד וקדושה בסוד אדוננו.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "בלשאצר" (דניאל פרקים ה-ז) מקבילה ל-עקב על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. כמה יין המלך שתה	ד. לאלו אלהים שבחו
כגד שריו שלהם משתה עשה	ה. המלך הרשע האחרון
ב. מי מלך	ו. מה השתכזת בך
אחרי אויל מרדך	ז. למה את שלטנה יעדון
ג. על מה היד כתבה	ח. בלשאצר והשרים שאיתו היו
על הקיר לקבל גברשתא	ט. בלשאצר והשרים שאיתו היו

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: ארץ שער, ב"ג, גוא אתון גורא יקרתא, די השכזת, הובדה, ויצר עליה.

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה,

לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שלום